

REAALI POISS

WWW.REAL.EDU.EE/ajaveeb/rp/ | TALLINNA REALKOOLI AJALEHT

Detsembri numbris:

Kuhjaga sporditeemadel

(lk 3, 5, 6-7)

Tegus abiturient

Henri Kuus

(lk 8-10)

Oh ei!

Maaialõpp!

(lk 13)

Võtame, palun,

uesti!

(lk 14)

Jõulud! (lk 15)

Mõni ütlus

õpetajailt, mõni

sudoku (lk 16)

10. detsembril toimus Suure maja aulas Väikese maja iga-aastane jõululaat. Väikesed päkapikud töid suurematele õpilastele isetehtud piparkooke, muffineid, kooke, sooja jooki ning tarbekaupu. Suure maja õppurid said igal juhul kõhud täis ning südame soojaks.

Paar pilti leiate veel leheküljelt 15.

Tere jälle, realistid!

Käes on suusatajate, uisutajate, lumememmehitajate ja lumerookijate lemmikaeg! Jälle on kõigil see harukordne võimalus sumbata läbi lumehangede, külmetada ära sõrmed-varbad ning kes on vanem, siis puhastada igal hommikul auto lumekatte alt.

Käes on ka mandariinide, tee, villaste sokkide ja verivorstide aeg - lühemalt öeldes jõulaeg. Seepärast on ka tunniplaan 2012. aasta lõppedes veidi hõredam ja elu võetakse üldiselt vabamalt. Ka Reaali Poisi detsembrinumber on sel põhjusel rohkem meelelahutuslik ja mitte nii sisutihe. Lugeda saab mitut intervjuud, lahendada ristsõnu ja sudokusid ning uurida, mida tuleks enne maailmalõppu veel ära teha.

Kuna mina ratsionaalse reaallikana maailmalõpu tulekusse ei usu, siis soovin teile lihtsalt häid jõule ning teguderohket saabuvat uut aastat.

Vaadake siis, et lumelabida abiga lumevallid ikka korralikult kõrged saaksid ning et 20. detsembril korvpallifinaalis kõva häält teete!

Merit

Pool aastat on läbi. Aasta 2012 on läbi.

Nüüd on käes see aeg, kus heidame pilgu sel aastal möödunudle. Vaatame üle oma poole aasta suurepäraseid ja mitte nii suurepäraseid saavutused. Toimub ümberhindamine ja uute plaanide loomine. Kes meist lubab puhvetis kulutatavat summat vähendada, kes matemaatika tulemusi parandada, kes keemia olümpiaadi riigivooru kinni panna ja nii mõnigi lihtsalt vastu pidada.

Mis on REK selle perioodiga jõudnud ära teha?

Nii mõnelgi on lihased veel valusad võrk- ja korvpallist. Peale tihedat konkurentsi on aga parimad me seast selgunud. Olemas on meil nüüd võrguklass ja kossuklass. Kõigel spordis toimuval saab nüüd hoida silma peal Reaali Poisis, juba selles numbris!

Ka on viimasel kahel kuul neljandalt korruselt kostunud aeg-ajalt muusikalisi helisid. Seegi aasta kogub Reaali Raadio jõudu ja üritab meie päeva tuua veidi rohkem lõõgastumismomente. Andke neile kindlasti teada oma laulusoovidest Reaali Raadio lehel facebookis. Selle aasta üks jõuluimesid oli kindlasti ka algklasside jõululaadale lisaks ilmunud üks magus laadapäev- meie, gümnasistide jõululaat.

Perioodi alguses nägi G5 koos meie välissuhete komisjoniga vaeva, et korraldada ühel reedel mõnus nautimisväärtne filmiõhtu meie oma aulas. Hoolimata filmidega tekkinud viperustest, usun ma, et rahulolu oli garanteeritud. Detsembris pakkus REK kõigile huvilistele võimaluse kuulata kahte loengut välismaa ülikoolidest. Kevadel on neid veel enamgi oodata!

Ma loodan, et talvevaheaeg meile kõigile puhkust ja jõulutoidust täis kõhu toob. Edu kõigile uusaasta lubaduste nuputamisel.

Pool aastat on ees. Aasta 2013 on ees.

CARMEL TELLIS, 11. C

Reaali neidudekoor võitis Krakovis toimunud jõulu- ja advendilaulude konkursil I koha.

Reaali Poiss õnnitleb kõiki tublisid lauljaid ning koori juhendajat Heli Roosi. Palju õnne!

Korrektuur novembri lehe kohta

Intervjuu malevõistlusel käinud Georg Neroga (7.A) viis läbi Vaili Nero, kes ei käi 7.A klassis, vaid on Georg Nero vanaema. Vabandame!

Sel õppeaastal on REKi spordigrupp alustanud värskelt ning täie hooga. Praeguseks on peetud klassidevahelisi võistlusi korvpallis: selgunud on tüdrukute kossuliiga võitja, siinjuures õnnitleme 11a klassi tüdrukuid! Poiste poolfinaalid on samuti peetud ning finalistid selgunud. Põnevusega ootame kõik 11c ja 11b klasside vahelist finaalmängu, mis toimub korvpallishow'l 20. detsembril. Võrkpalli alagrupimängud käivad ka juba täie pingega ja kohe pärast talvist koolivaheaega on tulemas saalihokimängud ning - kui ilmastikutingimused vähegi lubavad - siis ka jäähokivõistlused. Valmistuda tuleks ka iga-aastaseks sõudeergomeetrivõistluseks, mis toimub juba 19. detsembril!

Nagu arvatavasti olete tähele pannud, toimuvad alagrupimängud sel aastal nädalavahetustel. Kui kellelgi tekib küsimus, miks korraldatakse koolisiseseid võistlusi nädalavahetustel, siis selgitus on lihtne: me oleme reaallikad! Koolivälisel ajal on rohkem vaba aega, et seda pühendada spordile ning teiste koolikaaslastega suhtlemisele. See tõstab meie ühtsustunnet! Seega, olge agarad oma klassi eest väljas olema ning võistleva.

Enne iga võistlust on koolis üles riputatud plakatid võistluste kellaegadega. Sama infot võite leida ka REKi blogist ning REKi Facebooki lehelt. Blogis on üleval ka kõigi korraldatavate võistluste reeglid. Lugege plakateid ning jälgige nendel olevat teavet! Tulemas on veel mitmeid huvitavaid spordivõistlusi. Nagu maadleja Georg Lurich on öelnud: „Pidage tervisest lugu! Saage kõik terveks ja tugevaks!“. Olgem sportlikud ning tehkem seda, mida reaalkoolis on innuga tehtud juba palju aastaid!

Tüdrukute korvpalli tulemused:

	1.alagrupp	2.alagrupp	3.alagrupp
1.koht	12C	11C	11A
2.koht	10A	12A	12B
3.koht	11B	10C	10B

Finaalturniiri tulemused:

	11A	11C	12C	punkte	koht
11A		28-22/2	33-18/2	4	1
11C	22-28/1		32-10/2	3	2
12C	18-33/1	10-32/1		2	3

Poiste korvpalli alagrupi mängude tulemused:

	10B	11B	11C	12A	12B	punkte	koht
10B		27-31/1	21-28/1	41-18/2	25-26/1	5	4
11B	31-27/2		22-20/2	20-0/2	32-24/2	8	1
11C	28-21/2	20-22/1		22-6/2	30-27/2	7	2
12A	18-41/1	0-20/1	6-22/1		10-36/1	4	5
12B	26-25/2	24-32/1	27-30/1	36-70/2		6	3
	10A	10C	11A	12C	PK	punkte	koht
10A		23-44/1	20-0/2	04-44/2	20-0/2	7	3
10C	44-23/2		41-13/2	41-35/2	20-0/2	8	1
11A	20-0/2	13-41/1		5-26/1	20-0/2	6	4
12C	44-04/2	35-41/1	26-5/2		20-0/2	7	2
PK	0-20/1	0-20/1	0-20/1	0-20/1		4	5

Poolfinaalide tulemused olid järgmised:

10C vs 11B 39:43

12C vs 11C 38:44

Edasi pääsesid 11B ning 11C. Tegime intervjuud ka mõlema klassi mängijatega.

LAURA NOOR, 11.C

Intervjuud lehekülgedel 6-7 — →

Seiklused Belgias

Selle kooliaasta veedab Belgias Gerli Gritšenko 128. lennust. Küsisime temalt mõned küsimused tema vahetusaasta alguse ning Eesti-Belgia erinevuste kohta.

Kõige tavalisem küsimus: miks valisid oma vahetusaastaks just Belgia?

Tahtsin kindlasti Euroopasse minna ja just Kesk-või Lääne-Euroopasse, soovisin näha elu “kõrgelt arenenud riigis”. Tänaaks olen aru saanud, et Eesti on teatud asjades palju rohkem arenenud kui Belgia. Belgia valisin ka seetõttu, et see on väike riik ning ma ei teadnud enne Belgiast eriti midagi peale mõningate faktide. Samuti ei tahtnud ma õppida saksa keelt, mida räägitakse paljudes Kesk-Euroopa riikides.

Milline oli esimene mulje, kui kohale jõudsid?

Esmamulje oli väga hea. Inimesed on siin sõbralikud ja abivalmis, vahetuspere on ka mul super, tunnen ennast siin nagu kodus. Alguses oli kõik uus ja huvitav, käisime palju ringi ja nägin ilusaid Belgia linnu. Esimestel nädalatel mõtlesin pidevalt, et siin on kõik nii imelik. Ma eeldasin, et kui olen Euroopas, siis suuri erinevusi ei tule ette, aga selles ma eksisin.

Mida igatsed Eestist kõige rohkem? Mida kõige vähem?

Ma muidugi igatsen oma peret ja sõpru. Siin olles olen hakanud palju rohkem hindama lähedasi inimesi. Samuti igatsen piimatooteid: kohukesti, kohupiimakreeme ning muidugi musta leiba. Ma kohati isegi igatsen oma kooli, kõik tundub normaalne ja hea Reaalkoolis.

Ma ei igatse igal hommikul bussi või trolliga kooli sõitmist, kui buss/troll puupüsti inimesi täis on. Siin sõidan iga päev rongiga kooli esimeses klassis, kus on alati ruumi rahulikult istuda ja oma kodust tööd näiteks üle vaadata.

Millised on kõige suuremad erinevused?

Kõigepealt pean muidugi ära mainima, et nad söövad siin liiga palju leiba. Hommikusöögiks on võileivad ja koolis lõunasöögiks võtad ka võileiva kaasa. See leib on siin nagu käsna, sööd palju jaksad ja siis 2 tunni pärast on jälle kõht tühi, toiteväärtus on nullilähedane. Samuti sööme iga õhtu toidu kõrvale aurutatud juurvilju, mida ma kunagi Eestis ei teinud.

Kõige suuremad erinevused aga tulevad koolis. Näiteks on meil pärast kehalise kasvatuse tunde KEELATUD pesemas käia, sest aega pole piisavalt. Teiseks: kui sa tundi hiljaks jääd, pead prefekti juurde minema ja põhjendama, et miks sa hiljaks jäid ja siis prefekt kirjutab sulle päevikusse põhjuse ja paneb allkirja. Tundi minnes pead õpetajale seda seletust näitama. Kodus peavad vanemad allkirja andma sellele, järgmine päev pead 25 minutit varem koolis olema, et prefekt saaks sinna uuesti allkirja panna, mis kinnitab, et seal on vanema allkiri. Täiesti absurdne minu arust. Kolmandaks asjaks mainiks ära, et kui sul on paha olla ja tahad koju minna, siis prefekt laseb sul kõigepealt diivani peal tund aega magada ja kui sa ennast siis ikka halvasti tunned, võid koju minna. Vastasel juhul helistatakse vanematele, kui sa niisama lahkud koolist.

Kas tundides tuleb uni peale või saad juba koolitundidest aru?

Nüüdseks saan juba koolitundidest enam-vähem aru, aga ma ei pea paljudes tundides kaasa tegema, sest see on liiga raske võõras keeles. Siis tegelen ma flaami keele õppimisega, aga terve päev ei jaks ka ainult sõnu õppida, nii et päeva lõpus tuleb alati uni peale ja mõnikord on täiesti võimatu oma silmi lahti hoida.

Reaali spordiklubi

Kas kavatsed oma tuleviku Belgiaga siduda?

Seda näitab tulevik, hetkel ei oska öelda. Kindlasti kavatsen Belgiat uuesti külastada, et oma sõpru ja peret näha.

Mis on 3 positiivset ja 3 negatiivset külge, miks (mitte) minna vahetusaastale?

Mina muidugi soovitaks kõigil vahetusõpilasteks minna. See aitab ennast inimesena väga palju arendada, õpid aktsepteerima inimesi nende veidrustega, mis tulenevad teisest kultuurist. Samuti õpid selgeks uue keele, mis on alati kasulik. Uued ja huvitavad inimesed, kellega sa selle aja jooksul kohitud, on täiesti hindamatu kogemus, ma poleks näiteks kunagi arvanud, et Eesti ja Ecuadori inimeste mõttemaailm on niivõrd sarnane või et ma võin elada täiesti võõraste inimestega ja ennast siin kodus tunda. Ma ausalt öeldes ei oskagi hetkel öelda, et miks mitte minna vahetusaastale. See kõik oleneb inimesest, aga mõnel võib tekkida suur koduigatsus ja see periood on väga raske sellisel juhul. Samuti ei lõpeta sa kooli oma klassiga koos, mis on küll natuke kurb, aga see pole põhjus, miks mitte vahetusaastale minna.

ELINA OSI, 12.C

8.-11. novembril osales Tallinna Reaalkooli Spordiklubi kõige vanemate poiste meeskond European Youth Basketball League (EYBL) korraldatud etapil Venemaal Toljatis. Mängida tuli 5 mängu, võideti kahte Valgevene klubi, aga alla tuli vanduda kahele Venemaa klubile ja Läti klubile. Poisid said väga hea kogemuse ja nähti nõukogudeaegset retrohõngulist linnapilti. Meeskonda treenib sellest sügisest tuntud Eesti treener Indrek Visnapuu.

Meeskonda kuulusid Reaali poisid Kaspar Kalle, Tauri Migur, Oliver Suurorg, Mathias Kübar, Risto Valge, Mattias Varjun, Mathias Tass, lisaks neile kuuluvad meeskonda abijõud väljastpoolt Reaali: Mikk Jurkatamm, Kristjan Kullamäe, Alfred Erik Värnik, Henrik Johann Värnik, Mattias Henry Koort.

Järgmine EYBL'i etapp toimub juba 3.-6. jaanuaril Rakveres.

Tallinna Reaalkooli Spordiklubi loodi kooli juhtkonna ja kehalise kasvatuse õpetajate poolt 2003. aastal. Peaesmärgiks on pakkuda võimalikult paljudele õpilastele võimalust tegeleda spordiga ja seeläbi püsida Tallinna koolide spordipingereas esitsas.

Tegeletakse korvpalli, kergejõustiku, võimlemise ja ujumisega. Praegusel hetkel toimub rohkem treeninguid algklassidele, aga põhikoolist gümnaasiumini tegeleb kergejõustiklastega Reaali kuldvara Helmuth Raamat.

Treeneriteks on nii oma kooli kehalise kasvatuse õpetajad kui ka tunnustatud treenerid teistest spordiklubidest.

Korvpallurid osalevad Eesti Noorte Meistrivõistlustel, samuti paljudel teistel turniiridel, kergejõustiklased võistlevad esialgu väiksematel võistlustel, võimlejad võtavad osa mitmetest võimlemisfestivalidest (Koolitants, Kauni Rühiga Ellu) kui ka osalevad võimlemis – ja tantsupidudel.

Spordiklubi korraldab koolivaheaegadel vahvaid üritusi, käiakse suvelaagris Kurgjärvel. Tallinna Reaalkooli nn firmaürituseks on Reaali Karikas, mida korraldatakse alates 2005.aastast. Võistlus toimub maikuus ja erinevate koolide võistkonnad võistlevad jalgpallis ja tänavakorvpallis.

Rohkem infot kodulehel www.real.edu.ee/spordiklubi või Facebookis "Reaalkooli Spordiklubi"

ANDRE ORG

Intervjuu 11B mängija Kristjan Suuroruga

Kuidas klassil alagrupi mängudel läks?

Ütleme nii, et alagrupi esimesest mängust peale tundsi, et hingamine ja valmisolek on teine võrreldes eelmise hooajaga. Viimase mängu lõppedes jäime väljakule ja emotsioonid olid kõrgel.

Meie suust kõlas vaid lause: "Andke meile vastaseid!"

Mida arvate oma finaaliveastastest?

Vaadates statistikat, siis vastastele me seni kaotanud ei ole. Omavahelisi mänge on aastate jooksul ikka olnud ja seekord läksime kokku juba alagrupis. Suurt mängu sealt ei tulnud - oli ka tugevamaid vastaseid alagrupi mängudes.

Millised emotsioonid on nii suure rahvahulga ees mängides?

Emotsioonid on tohutud. Saali äärtes olevad vabad kohad on hõivatud ja kõik jälgivad igat su liigutust. Pinge on tohutu, veel enam teades, et Luuk ja Talts istuvad ka rahva hulgas. Samas arvan aga, et on varemgi nii suurte hordide ees mängitud ja jalga nõrgaks ei võta.

Kuidas on teie meeskond vaimselt valmis?

Meeskonna treeningud juba käivad, toitumine on paigas ja praegu tegeleme vaimse poolega.

Kuidas veedate aega mängu väliselt, kas veedate aega ka meeskonnaga?

See on see kõige olulisem aeg. Reede õhtuti hoiame üksteisel silma peal ja nädala sees mängime malet. Samuti ühised treeningud, mis tugevdavad veelgi ühtsust.

Mida muudate oma mängupildis mängides väikeses saalis ja suures saalis? Kuidas mõjutab teid fakt, et mängite tiitlikaitsja vastu?

See ainult tõstab meie kohustust neilt see ära võtta.

Intervjuu 11C mängija Kaarel Allemanniga

Kuidas klassil alagrupi mängudel läks?

Püstitatud eesmärgid õnnestus täita, muud peale edasipääsu ei olnud mõtteski, ja edasi pääseda ka õnnestus. Loomulikult täiesti rahule jääda ei saanud, 12B-d kõigest paari punktiga võita oli lubamatu, samuti jäi hinge kripeldama 2-punktiline kaotus 11B-le, kuid poolfinaal näitas, et oleme oma ebakindlusest üle saanud ja võime julgelt finaali vastu liikuda.

Mida arvate oma finaaliveastastest?

Finaaliveastastest kohe ei oskagi midagi arvata, oleme nendega läbi aastate kohtunud ka hel korral ja mõlemal korral oleme pidanud alla vanduma. Samas ei ole nende mängupildis peale tohutu vedamise ja õnne mitte midagi erilist näinud. Tegelikult on, et nende pink on lühike, tegijaid vähe ja fännid

vaiksed. 11B ehk Suurorg and Co peaks olema meile kerge saak, kuid kunagi ei saa lõpuni täitsa kindel olla, võitluseta ei tule siin elus midagi.

Mida muudate oma mängupildis mängides väikeses saalis ja suures saalis?

Jookseme, jookseme ja veel kord jookseme. Tänapäeva korvpallis on mängutempo meeletult kõrgeks aetud, ajad, kus tagamängija tuli palliga üle ja hakkas põrgatama, on ammu möödas. Tähtsusetu ei ole ka fakt, et suures saalis on tunduvalt kõrgem lagi kui väikeses, väikese saali lagi praktiliselt nullis meie võimekuse kolmepunkti-joone taga, selle võimekuse saame nüüd finaalis täiega käiku lasta. Ka muutub suures saalis lihtsamaks katte-kattest mäng, mis Heiki ja Kauri vahel hästi sujudes võib meile suurt edu tuua.

Millised emotsioonid on nii suure rahvahulga ees mängides?

Hoolimata kogemustest on nii suure rahva hulga ees mängimine alati seotud rohke adrenaliini ja närvitsemisega. Kõik emotsioonid on võimendatud. Pinget lisab ka fakt, et tegu on finaali ja publikuks

pole tavalised korvpallihuvilised ja vanemad, vaid koolikaaslased ja õpetajad. Kuid mängu sisse elades ei pane publikut enam tähelegi ja sealt edasi suudavad emotsioone luua vaid kohtuniku rumalad otsused. Kui esimesest närvelusest ja pingest üle saada, ei mõjuta rahvas emotsionaalselt enam üldse.

Kuidas on teie meeskond vaimselt valmis?

Praegu võiks öelda, et kõik on täpselt nii, nagu peab. Kogemusest puudu meil ei jää, kõik me oleme korvpalli mänginud juba aastaid. Vastase kartmisest ega alahindamisest ei saa juttugi olla, me lihtsalt teame, mis tase meile sealt vastu vaatab. Ning ka sisekliima on paigas, usaldus ja austus üksteise suhtes on absoluutne, kõik probleemid oleme maha jättnud poolfinaali.

Kuidas veedate aega mängu väliselt, kas veedate aega ka meeskonnaga?

Enda näitel võin öelda, et korvpalli välisel ajal ma kas õpin või magan. Kui 4 korda nädalas on pooleteisttunnine trenn saalis, millele lisanduvad kohustus ennast vabadel päevadel kas jõusaali või

võhmatreeningu vormis hoida, ning ka erinevate liigade mängud, siis vaba aega jääb kaunis vähe. Kahjuks pean tunnistama, et kuigi kõik võistkonnakaaslased on mu üpriski lähedased sõbrad, esineb kordi, kus veedame kõik koos aega, harukordselt harva. Hetkel ei meenu ühtegi.

Kust leiate oma motivatsiooni?

Tüdrukud, tüdrukud ja veel kord tüdrukud. Ma ei ütle, et me ei võiks võidelda klassiau ja iseenese uhkuse eest, kuid nendest võrratult rohkem motiveerib kooliõdede tähelepanu. Seda, kust Laura oma motivatsiooni leiab, mina öelda ei oska.

Kuidas mõjutab teid fakt, et kaitsete tiitlit?

Tiitlikaitsjaks olemine loomulikult lisab pinget, keegi ei oota vähemat kui ainult võitu. Aga ma usun, et fakt, et kord oleme juba saalist tiitliga lahkunud, kergendab meie jaoks olukorda tunduvalt. Me teame, mis võiduks on vaja.

LAURA NOOR, 11.C
FOTOD: ROBERT PARELO, 11.B

Mitmekülgselt andekas iseõppija

“Tegus abiturient” on rubriik Reaali Poisis, milles kirjutame millegi huvitava või omapärasega tegelevatest viimast aastat gümnaasiumiharidust omandavatest Reaalkooli abiturientidest ja nende tegemistest. Detsembrikuu rubriigi intervjuueeritavaks oli Henri Kuus - noormees, kelle talent ja huvid ulatuvad filmindusest muusikani. Uurisime Henrilt tema hobide, eluhoiakute ning ka edasiste plaanide kohta.

Elkõige oled Reaalkooli perele vast tuntud filmi- ja näitlemishuvilisena. Mis Sind Su huvideni viis?

Rahumäe põhikoolis on nn. kaunid kunstid ehk siis kõik väikesed lähevad peale koolitunde sellistesse huvitundidesse nagu näitlemine, prantsuse keel, akrobaatika, kunst ja tantsimine. Alguses olid kõik kohustuslikud, aga peale paari aastat pidi valima mõne, millega edasi tegeled süvendatult. Ma valisin prantsuse keele, näitlemise ja kunsti, hiljem aga jätsin kunsti ära ning tegelesin ainult prantsuse keele ning näitlemisega.

Sellises eas on erinevate asjadega tegelemine äärmiselt kasulik; ma arvan, et just need kaunid kunstid on üks põhjus, miks ma praegu tegelen suurel määral muusikaga ning näitlemisega.

Kas Sul on mõni unistusteroll, mõni film või näidend, kus sooviksid osa?

Mingit konkreetset sellist rolli ei ole, aga sageli filme vaadates mõtlen, kuidas oleks kehastada mõnda tegelast.

Kui Sul oleks võimalus luua täiesti oma film või näidend, siis millest see räägiks?

Ideid on tohutult peast läbi käinud. Ulme on hästi vinge teema, lugeda meeldib mulle ka just ulmekirjandust. Kui ma aga teeksin oma filmi või näidendi, siis ma ei ole kindel, et ta peaks millestki rääkima. Ma leian, et hea teos võib baseeruda lihtsalt väga hästi kirjutatud tegelasel või süžeel, see tähendab teos ei pea tingimata üritama edastada mingit ideed/mõtet, või midagi sellist.

Mis on siia maani Su huvitavamad rollid olnud?

Praegu osalen ühes põnevas näidendis, kus kehastan tegelast nimega Roy Selridge. Ta on huvitav karakter. Tal on suur tähelepanuvajadus. Ta on hästi energiline ja ekstsentriline. Ärpleb kogu aeg. Palju repliike. Teda on lõbus kehastada.

On Sul tööga seoses ka midagi humoorikat juhtunud/ mõni põnevam seik?

Võtetel (seriaalis “Elu keset linna” - toim.) on palju naljakaid vahejuhtumeid, aga konkreetset ühte lugu pole. Vaba ja muhe keskkond, see polegi nagu töö.

Mis on Eesti praeguse aja suurim takistus noorte näitlejahakatisel/tulevaste filmistaaride arenguteel?

Hästi paljud tahavad näidelda. Käivad isegi natuke mõnes teatritrupis, kuid siis lõpetavad. Idee on selles, et lihtsalt tegelemine on üks asi, aga kui tahad saada heaks, nagu ükskõik millises harjumuses või hobis, tuleb sellega palju tegeleda, kuna harjutades muutud paremaks. Olen käinud kahes teatritrupis. Palju on neid, kes teevad etendusi kaasa, kuid ei anna endast kõike ja seega ei ole tulemus hea. Iga hobiga on nii, et kui tahad saada väga heaks, et sind valitaks välja või pääseksid mõnda filmi, pead olema tipptasemel. See kõik aga vajab harjutamist. Noortel näitlejahakatisel peab olema ka suur huvi.

Kas Sa arvad, et oled oma senises karjääris kasutanud ära kõik võimalused või on midagi, mida praegusel hetkel kahetsed?

Sain ühte filmi “Pangarööv”, siis olen/olin sarjas “Elu keset linna” ja paaril korral olen olnud ka mõnes reklaamis. Filmis “Mavlev” dubleerisin ühe lause, kõige alguses, kus üks poiss jookseb. Olin siis väike ja sain seda teha, kuna mu vend oli filmi helirežissöör. “Pangaröövi” saamine oli suur üllatus. Olen rahul, et olen kõik pakutavad võimalused ära kasutanud.

Kes Su iidolid või inspiratsioon on? Mis Sind motiveerib?

Kui on mõni film, mis mulle väga meeldib ja seal on mõni mõte või idee, mis läheb mulle korda, see võib olla ka lihtsalt mõni tegelane. Filmis ei pea isegi midagi väga sisulist juhtuma. Kui läbi filmi jõuab minuni mingi tunne, idee; kui vaatan head filmi ja mõtlen, et tahaksin ka ise midagi nii ägedat teha, siis see lähebki korda ja motiveerib.

Kas on mõni Eesti või välismaa muusik, kellega sooviksid koostööd teha?

Mingit konkreetset inimest pole, aga tahaks saada rohkem tutvusi ja *acquaintance*eid, inimesi, kellega võiks koos asju teha. Mul oli üks bänd, mis natuke kobamisi töötab, aga võiks saada rohkem inimestega tuttavaks, kellega teha koos.

Kas Sul on ka reaalses elus tulnud kasuks näitlemisega õpitud oskused? Kui jah, siis millistes situatsioonides?

Näitlemine on eneseväljendamine. Elus ju ka on kõige olulisem eneseväljendamine. Sa õpid näitlemisest seda, et sul on tekst, mingi stseen ja sa analüüsid selle teksti kõigepealt läbi koos näitlemisõpetajaga, et mõista, mida sinu tegelane tahab, miks ta ütleb mõnda lauset - ka täiesti suvalist lauset, mida ta sellega tahab saavutada? Iga inimene tahab midagi saavutada. Õpid mõistma, mida sinu tegelane tahab teha ja õpid seda väljendama. Elus on ka nii, et kõik tahavad midagi saada - igaühel on oma soovid. Näitlemine annab ehk seda, et saad paremini aru ka sellest, mida teised inimesed tahavad mingites olukordades, ja on lihtsam ennast väljendada.

ERAKOGO

Sinu tegevusega on kaasnenud ka teataval määral avalikkuse tähelepanu. Kuidas sellega toime tuled, positiivseid/negatiivseid emotsioone?

Avalikkuse tähelepanu?! Ei ole avalikkuse tähelepanu. Kui see film oli, see "Pangarööv", siis oli artikkel. Ja siis Saarte hääles oli ka artikkel. Aga see on nagu nii marginaalne. Ei

ole ju meeletut tähelepanu. Noh, paar artiklit on, aga see ei ole ju suur haip - see on lamp, hästi vähe. Ise leiad selle artikli endast üles, võib-olla keegi sõber ütleb ka, et olid lehes. Aga see avalikkuse tähelepanu ei ole nagu see, et kui ma lähen bussi peale, siis keegi ütleb mulle, et ma olen see, või et tulen autost välja, olen tänaval, ja keegi hakkab mind kaameraga taga ajama. Sellist asja ei ole ja see on hea, ei taha ka sellist asja. Eestis ei ole ka nii hull see.

Teame, et huvitud ka muusikast. Millised instrumente valdad, mida sooviksid juurde õppida?

Kui ma olin 7. klassis, siis ma ühel hetkel mõtlesin, et võiks õppida kitarri mängima. Ja siis juhtus selline asi, et ma õppisin kitarri mängima, algul küll hästi halvasti, aga sellest

on praegu möödas 6 aastat ja nüüd ma oskan juba veidi paremini. Lihtsalt hakkasin ise õppima, õppisin ära kitarri, klaveri, basskitarri ning trummid. Oskan kõike natuke mängida, trumme võib-olla veidi paremini, kuna neid olen mänginud bändis suhteliselt intensiivselt.

Juurdeõppimise osas - kui kuulata näiteks osasid Biitlite viimaseid albumeid, siis seal on selline pill nagu sitar, hästi huvitava kõlaga. Olen mõelnud, et seda võiks õppida - mitte tõsiselt, ma ei teagi, kust seda saada, aga ma olen mõelnud, et see kõlab hästi. Ja trummidel on ka ju need rototomid, cajon ja bongod - nende kätetehnika võiks ka selgeks saada. Mandoliinil on teine häälestus ja mul on kodus ka mandoliin, mida võiks veidi sagedamini harjutada. Kuid muidu sellist tunnet, et pean juurde õppima mõne pilli, ei ole.

Millist muusikat naudid? Kas osaled ka ise mõnes bändis?

Kõige rohkem ma kuulan rokkmuusikat, 60ndad ja 70ndad on kõige vingemad, midagi ka 80ndatest ja 90ndatest, progressiivsest rockist lihtsa popini. Olen osalenud ka ühes bändis, Reaalkooli koolibändis.

Kas näed end tulevikus ka professionaalsel tasemel muusika-, näite- või filmimaailmaga sidumas või on Sul muid ambitsioone ning eelnimetatuga plaanid tegeleda vaid hobikorras?

Ma arvan, et lähen ülikooli õppima kas muusikat või filmi, pigem filmi. Muusikaga on hetkel mul selline seis, et ma tunnen, et mul ei ole vaja midagi professionaalselt juurde õppida. Ma oskan teha muusikat ja laule, mul oleks vaja neid lihtsalt teha, neid praktiseerida; teha ja vaadata, kui hästi ja kaugele see viiks. See siis oleks pigem hobi. Aga tahaksin minna ilmselt filmi õppima, kuna seal on vaja õppida just seda tehnilist poolt, kaamerate ja läätседega seonduvat ja kõike, mis seal on. Huvitun nii stsenaaristi kui režissööri tööst.

Mis Sinu jaoks näitlemise/ muusika loomise juures kõige raskem on?

Noh, seda peab harjutama. Näitlemise juures on kõige raskem see, et esiteks sul peab olema juba selline iseloom, et sa tahad ennast väljendada, oled julge, julged öelda, karjuda, teha kõva häält, astuda, võtta asju ja teha *bang-bang*. Osad inimesed, kes on rahulikud, tagasihoidlikud, ei räägi kõva häälega, ei saagi sellist asja teha, neil pole lihtsalt seda näitlemissoont. Peab olema natuke iseloomu. Aga varases eas pole absoluutselt vahet.

Näitlemise juures on raske ka pühendumine ja õppimine, mis võtab aega. Muusika juures on see, et peab palju harjutama. Et saada osavaks mingil tasemel, see võtab aega. On ju võimalik, et harjutad iga päev 4-5 tundi, aga kes suudab niimoodi pühenduda? Samas on ka juhtumeid, kus inimesed ei käi enam kooliski iga päeva - terve päeva harjutavad. Selline pühendumus on päris hull. Hästi paljud inimesed käivad muusikakoolis ja siis ühel hetkel katkestavad, kuna huvi kaob ära. Kõige raskem ongi huvi püsimine ja hoidmine, aga kui sul on see huvi, siis pole seal midagi rasket, siis sa lihtsalt teed.

Aksioonis näitlejana.

ERAKOGU

Mida soovitaksid noortele filmi- või näitlemishuvilistele, kellel sisemine soov end valdkonnaga siduda on suur, kuid julgust ei jätku?

Minge kuhugi ringi või näitlemistruppi ja hakake seal käima. Kui julgust ei jätku, siis minge sõbraga. Lihsalt minge ja proovige, näidelge.

Kas võid öelda, et Su hobid on Sind kujundanud?

Inimese hobid kujundavad teda. Kui inimene tegeleb millegagi varajasest east, siis see mõjutab teda - see on loogiline. Jah, see, et ma olen näitlemas käinud, on mind kujundanud.

Mis Sinu jaoks elus oluline on?

Kõige olulisem on see, et inimene teaks, mida ta tahab teha, et ta julgeks seda teha ning et ta tegeleks sellega. Seda kõike tuleb nautida ning kõige tähtsam on säilitada optimistlikku hoiakut. Inimese jaoks on oluline see, et ta suudab olla mõistlik, rahulik, õnnelik, võtta asja naljaga, teha seda, mis talle meeldib.

Kui kaua juba Reaalkooli kasvandik olnud oled ning mis Sulle Su kooli juures kõige enam meeldib?

Reaalkoolis õpin 10. klassist alates ning kooli juures meeldib kõige enam see (kuigi ei ole võimalik võrrelda teiste gümnaasiumitega), et Reaalis on natuke kõrgem level. Rohkem infot ja rohkem tehakse asju, õpitakse rohkem. Põhikoolis oli mul suhteliselt igav tundides, mul olid kõik viied, lõpetasin vaid kahe neljaga. Kui ma Reaali tulin, siis olid mul kõik kolmed-neljad, aga mul pole vähemalt igav.

KRISTINE DIANE LIIVE, 12.C
LAURA LIISA LANKEI, 12.C

Jõulude puhul pakub Reaali Poiss suuremat peamurdmisvõimalust kui tavaks saanud sudokud.
Seega: haarake pliats ning asuge nuputama!
(Keerake pead või lehte ennast umbes 90°-nurga jagu)

KOOSTAS: KRISTINE DIANE LIIVE, 12.C

1. Petlemma ehk jõulu-...
2. Taim, mis tuuakse tuppa, ja ehitakse.
3. Porgandist nina, söesilmadega ja külma mittekartev kuju
4. Mida oli vanarahval kombeks jõuludel tuppa tuua?
5. Mis ese pannakse detsembri algusest aknalauale?
6. "Meri kurisumasu! Yoi otoshi oi!" tähendab "Rõõmsaid jõuluaastat!" ... keeles.
7. Uue aasta juurde kuulus ka ... - ehk tinavalamine.
8. Põlevad dekoratsioonid.
9. Talv on kõige ... aastaaeg.

[illegible]

[illegible]

19. Soomes külastab peresid jõuludel ...
 20. Külamaga tekiwad akendele mustriksed kujundid.
 21. Jõuluvana väike abiline.
 22. Talvine sõiduvahend.
 23. "Me kolmekesi tulmemaalt..."
 24. Eesti traditsiooniline jõulutoit, mis vajab valmimiseks anaeroobset keskkonda.
 25. Jõuluvana kodu on ...
 26. Kus toimub Tallinna Jõuluturg?
 27. Mis on meie rahvuslik jõuluroog, s.o. vaid tangust ja sibulast.
 28. Valgete tiibadaga olend.
-
29. Aiste küljes olevad metallkuulid.
 30. Tsitruseline, mida jõulude ajal palju süüakse.
 31. Kaupluse tänavapoolne osa, mis jõulude puhul on eriti ehitud.
 32. Mida toob jõuluvana?
 33. Mis karab valge vaibana maad?
 34. Millisest riigist pärineb jõulupuding?
 35. Mis riigis oli kõige soojem talv 2000. aastal, kui keskmine temperatuur oli 3°C?
 36. Jõulud tulevad ..., lähuvad hobustega (eesti vanasõna)

Maailmalõpueelne *to-do-list*

Nagu me kõik teame, saabub 21. detsembril maailma lõpp. Sellega seoses oleme koostanud nimekirja tegevustest, mis tuleks enne maailma lõppu kindlalt ära teha.

1. Liigu klassiga terve päev vahetundides ühest klassist teise pudireas, sest kõikvõimalikel kooliüritustel pudireas liikumine ei ole lihtsalt piisav.

2. Jaluta Toompeal ringi samal ajal valjult Eesti hümnid lauldes. Suurejoonelise patriotismi väljanimine võib kindlustada sulle koha Eesti Vabariigi eliidi jaoks mõeldud maailmalõpupunkris.

3. Hüppa keset eesti keele tundi püsti ja karju: „Hurraa!“ Sest kõik teavad, et eesti keele tunnid tekitavad kõigis reaalikates ääretult positiivseid emotsioone.

4. Küsi Muusa käest aula võti, mine aulasse ja tee seal üks korralik kukerpall. Oled sa varem aulas kukerpallitanud?

5. Ütle Olegile „tere“ kõigis võõrkeeltes, mida tead. Keegi ei tea, mis keeles teispooluses suheldakse, seega on vaja neid kõiki harjutada.

6. Hüppa üle oma varju. Ideaalne viis maailma lõpuni jäänud päevi mööda saata!

7. Kallista kõige esimest inimest, kes kooli uksele vastu tuleb. Ja miks mitte ka kõiki teisi?

8. Kallista kõiki enda õpetajaid. Nad on selle ära teeninud.

9. Tunni ajal niisama vihikusse sodimise asemel joonista õpetajast portree ning kingi see talle.

10. Loe kõik tähed taevas üle. Kui mitte nüüd, siis millal?

11. Kirjuta vahelduseks terve päev ilusa käekirjaga.

12. Roni Tammsaare pargis härra Tammsaarele sülle.

13. Kanna erivärvilisi sokke.

14. Kõnni päev otsa tagurpidi trepist alla ilma ühtegi konti murdmata.

15. Naudi veel viimaseid päevi Tallinna „kvaliteetset“ ning tasuta ühistransporti.

16. Kahetse, et sa kunagi midagi Reaali Poissi kirjutanud ei ole. Ja luba endale, et kui maailm juhuslikult ei lõppe, siis sa kindlasti tulevikus teed seda.

17. Ostke sõpradega Solarisest igaüks 250 mandariini ning korraldage võistlus, kes need kõige kiiremini ära süüa suudab. Võitjale auhinnaks mandariin!

18. Lase madratsiga kooli peatrepist alla. Kuuldavasti olevat see tegevus, vaatamata kooli juhtkonna negatiivsele hinnangule, ääretult lõbus.

19. Proovi meeleheitlikult täide viia kõik oma elu jooksul antud uusaastalubadused. Viimane võimalus!

20. Ehita endast suurem lumememm.

21. Suusata kooli, sest Tartu maraton jääb maailma lõpu tõttu ära.

22. Tee suvalistele inimestele tänaval kalli või kingi neile kommi. Teistele heameele tegemine tagab parema elu teispooluses.

23. Laula jõululaule, sest maailma lõpu tõttu ei ole ohtu, et nad laulmise tagajärjel jaanipäevani peas kumiseksid.

24. Mängi kellelegi päkapikku. Päkapikud pidavat maailma lõpu suhtes immuunsed olema.

25. Kuuluta tänavatel maailma lõpu lähenemist. Mõni äkki veel ei tea...

26. Veeda lähedastega üks mõnus õhtu. Või miks ka mitte kaks.

27. Kogu kokku kõik oma säästud, mine lennujaama ja osta pilet esimesele ettejuhtuvale lennule.

28. Söö vahelduseks päevaprae asemel ka suppi. Enneolematud maitseelamused garanteeritud!

29. Tee mitte midagi! Kuuldavasti ei ole see nii lihtne kui tundub.

30. Otsi endale mõni hea ilusa vaatega kohake, kus maailma lõpu saabumist uudistada.

Tähelepanu! Reaali Poiss ei garanteeri maailma lõpu toimumist ning ei vastuta nimekirjas olevate punktide täitmise tagajärgede eest maailma lõpu ärajäämise korral.

UKU-KASPAR UUSTALU, 11.B

Kasutatud on Johanna Piibori (11.B), Kristel Rootsu (11.B) ja Helina Torvi (11.B) mõtteid.

Võtame uuesti!

Püksid kaotanud Tambet Tuisk.

NO99 KODULEHT

Käisime hunniku realistidega Salme kultuurikeskuses vaatamas NO99 etendust “Võtame uuesti!”. Tegemist oli Michael Frayni legendaarse komöödiaga lavalisest segadusest. Siinkohal kopeeriksin-pasteeriksin teile väikese tutvustava lõigukese kellegi teise sulest, sest milleks leiutada jalgratast?

Tahate näha, kuidas mees kehastab naist, kuidas segadused lähevad üle völli, kuidas laval mängitakse kuumaveekottide, araablaste ja käterättidega? Kuidas kaheksast uksest tormavad sisse näitlejad, kes kütavad intensiivselt teravaid situatsioone ning inimestevahelisest pingest läheb juhe sekundiga kokku?

Tahate näha, kuidas NO99 keerab ventiili lõpuni lahti?

Ainult nali ei tunne piire. Nüüd on aeg panna välja viimane.

Teater NO99 “Võtame uuesti!” on sama mitmekihiline nagu kirve manuaal.

Nagu lubatud, keerati vint korralikult üle ning etendust, mida etenduses etendati, etendati läbi kolm korda. Segadusseajav? Eks minulgi oli hetki, mil tempo läks nii kiireks, et võttis teps juhmakaks. Rõõmu valmistasid muidugi Tambet Tuisu üleüldine kohalolek ning eriti see, et püksid tal nii tihti jalast kaduma läksid. Meessoost külastajate rõõmuks oli ka Mirtel Pohla suure osa näidendist vaid valges pitspesus. Kirsiks tordil oli Risto Kübara poolt kehastatud noor neiu Poppy, kelle õrnus ning naiselikkus olid lummutavalt usutavad.

See oli üks hästi veedetud õhtu. Isegi istumine ei väsitnud ära, mis minuga pahatihti juhtub. Teate küll - peps jääb kangeks. Naersin ma igas- tahes rohkem, kui ma oleksin naernud kodus bioloogia tööks õppides. Kuigi see-eest järgmise päeva bioloogia oli sellevõrra pisut nukram, aga etendus oli seda väärt. Kui võimalus, soovitan vaatama minna! Kuid olen kuulnud ka kõlakaid, et seda enam mängukavva ei tule. Uurige ise järgi!

ANNABEL KONGI, 12.B

Mirtel Pohla (kõigi kurvastuseks küll riides).

NO99 KODULEHT

Väike Maja ja jõulud

Kuidas Jõuluvana saan lendab?

„Äkki see on võlu oma?”

„Ta lendab võlupõtradega.”

„Ta lendab võlusaaniga.”

„Saanel ei ole neid tiibu, vaid põhjapõdrad ise veavad.”

Kas päkapikud teil käivad kodus?

„JAAAAAAA!!!”

Kuidas päkapikud majja sisse saavad?

„Nad saavad, ma arvan, läbi akna minna. Nagu võlujõuga.”

„Korstnast! Tulevad alla nagu mägironijad.”

„Ta ronib.”

„Ta oskab lennata või oskab läbi klaasi tulla. Tal on selline võim.”

„Ta saab minna niimoodi läbi klaasi nagu nähtamatu olevus. Nagu kummitus.”

Mis te jõuludeks saada tahate?

„Tahaksin raamatut saada. „Lotte reis lõunamaale””

„Ei tea praegu.”

„Ma tahan saada ühte Barbiet, mis on nagu Rapuntsel, millele saab soenguid teha pähe.”

„Tahan lihtsalt häid soovet!”

„Tahtsin üht plaati saada, aga emme ostis enne ära juba.”

Mida soovite uuest aastast? Mida tahate, et uuel aastal juhtuks?

„Et me ei läheks teise majja.”

„Et me ei teeks oma tube ümber. Pidime tegema suure remondi järgmisel aastal ja siis ma oleks pidanud minema oma issi töötuppa magama.”

„Ma tahan, et oleks tore õppeaasta ja mul läheks koolis kõik hästi.”

„Ma olen järgmine aasta ühe nädala reisil ja ei saa siis ühe nädala kooli tulla. Soovin, et seal maal, kus ma olen, ma soovin, et seal maal saab hästi palju odavaid asju. Seal on hästi ägedaid asju.”

„Ma soovin, et ma läheksin järgmine aasta Disneylandi.”

„Tahaks suusatama minna ja siis ma tahaks ka soojale maale minna.”

„Ma soovin, et järgmisel aastal ma peaks oma sünnipäeva õigel päeval!”

Aitäh vastamast: Emma, Tuule ja Amanda (2.A) ning Mirtel ja Pauliine (1.A)

Õpetajate ütlused:

Malle Kask: „Muidu oled kõva mees, aga *will*’i ei julge *if*’i juurest ära võtta.”

Õpilane: „Jah, sain aru, *will* ja *if* ei tohi üksteisele lähedal olla.”

Kask: “*But the question remains, how close?*”

Õpilane vastab.

Kristi Koit: „Keegi räägib, oota hetk.”

Õpilane: „See olen mina!”

Koit: „Nii paranoiline ma ka veel pole!”

Toomas Reimann: „...selle vildaka malliga ei tule nii hea joonis.” Mõõdab joonise üle. „Ei, tuleb ju küll päris täpne, oled küll hea mall, vabandust, et ma sind sõimasin!”

Jutt käib ajateenistuse kohustusest.

Reimann: „Tsaari-Venemaal oli asi päris hull – 25 aastat. Siis lõikasid endal varba küljest ära. Ja said gangreeni ja surid ära. Aga vähemalt pääsesid sõjaväest.”

		5				6		
	7				6		3	
8			3	4			5	
5					4	2	7	
3				8				1
	2	9	1					4
	6			3	7			5
	5		6				4	
		3				1		

Jõulude puhul ka natukene rohkem sudokut, kui muidu!

	8			7			6
4				3	9	1	8
							9
						7	2
	9						5
	3	8					
9	7						
	1	4	6	2			9
8			9				6

5			4	2			
		7					2
	6		8			7	
	2			6		5	
6		5				2	7
		3		1			8
		6			9		5
1						8	
				3	8		4

REAALI POISS Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 3 (107) november 2012

PEATOISETUS KÜLJENDUS TOISETUS

Ode Liis Pino 128B, Merit Kraav 128B
Merit Kraav 128B
Kristine Diane Liive 128C, Laura Liisa Lankei 128C, Keit Toom 128C, Sander Udam 128C

TOIM. NÕUANDJA AITÄH

õp. Piret Järvela
Annabel Kongi 128B, Elina Osi 128C, Uku-Kaspar Uustalu 129B, Robert Parelo 129B, Laura Noor 129C, Carmel Tellis 129C, Andre Org

KAANEFOTOD KUJUNDUS

Olari Nõu 128B
Peeter Kask 128C

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8 või 16 lk ja on tasuta

rp.real.edu.ee | rp@real.edu.ee